

Wat is normalisatie ?

De wet van 3 april 2003 betreffende de normalisatie definieert een norm als volgt :

Art. 2 – 1° : Norm : een technische specificatie die door een erkende instelling met normatieve activiteiten met het oog op een herhaalde en voortdurende toepassing is goedgekeurd, waarvan de inachtneming niet verplicht is en die tot één van de categorieën van normen behoort bedoeld in artikel 1, 4°, van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften.

Een norm weerspiegelt de regels van goed vakmanschap met betrekking tot een product, dienst of productieproces.

Een resolutie van de Raad van de EU van 10 november 1999 geeft volgende omschrijving : normalisatie is een vrijwillige activiteit gebaseerd op consensus en tot stand gebracht tussen de betrokken partijen in een geest van openheid en transparantie, binnen de schoot van onafhankelijke en erkende normalisatie instellingen, een activiteit die leidt tot het aannemen van normen waarvan de navolging gebeurt op vrijwillige basis.

Waartoe dient de normalisatie ?

Als instrument van economische politiek kunnen bij de normalisatie verschillende missies onderkend worden :

- in het kader van de één gemaakte EU-markt en het vrij verkeer van goederen en diensten zijn normen een referentie op technisch gebied ;
- normen dragen bij tot een rationalisatie van het economisch verkeer ;
- voor gebruikers, waaronder consumenten, geven normen bijkomende garanties en informatie, ondermeer op het gebied van veiligheid en volksgezondheid ;
- voor bedrijven laat een betrokkenheid bij normalisatie toe dat ze zich strategisch positioneren bij de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve producten, diensten en productie procédés.

Wat is de juridische waarde van een norm ?

De naleving van normen op zich is juridisch niet afdwingbaar. Het is evenwel mogelijk dat afdwingbare regelgeving, zoals een wet of een koninklijk besluit, verwijst naar specifieke normen. In dat geval krijgen deze normen een meer afdwingbaar karakter, hetgeen ze dan ontlent aan de regelgeving die naar deze normen verwijst.

Eén zelfde redenering geldt voor contracten die verwijzen naar normen, gelet op artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek (“Alle overeenkomsten die wettig zijn aangegaan, strekken degenen die ze hebben aangegaan, tot wet”). Wanneer partijen in hun overeenkomst uitdrukkelijk naar een norm verwijzen, kunnen ze dit naderhand niet van zich afschuiven onder het mom dat de naleving van een norm enkel vrijwillig is.

De volgende normen zijn hier in België gangbaar:

- **Belgische normen** zijn in principe regels van goed vakmanschap tenzij deze bekrachtigd werden door een Koninklijk Besluit.

- **Europese normen (EN)** worden steeds belangrijker en vervangen stilaan nationale normen van Europese lidstaten.

- **Geharmoniseerde Europese normen** zijn normen waarnaar expliciet wordt verwezen in een Europese Richtlijn. De Europese Commissie geeft dan in het kader van een Europese Richtlijn (bv. de machinerichtlijn) aan de Europese normalisatie-instituten de opdracht normen uit te werken die dan als geharmoniseerde normen via het Publicatieblad worden bekendgemaakt.

- **Internationale normen** worden enkel gebruikt als regels van goed vakmanschap indien over een bepaald onderwerp geen Belgische of Europese normen bestaan

Een lijst van alle normen kan U terugvinden op de [website van het Bureau voor de Normalisatie NBN](#)

Andere landen:

Duitsland: DIN Deutsches Institut für Normung e. V.: www.din.de
tel. +49 30 26 01 0

Nederland: Nederlands Normalisatie Instituut: www.nni.nl
Tel. 0031 15 69 03 90